

Cartes

La banca sempre guanya

Jordi Vidal Bernades. Palafrugell.

Fa uns dies, el BCE va fer una oferta de 500.000 milions d'euros a l'1% d'interès a les entitats financeres per introduir-hi liquidesa i perquè aquestes donessin crèdits a empreses i particulars que, fins ara, malgrat les grans quantitats de diner públic que se'ls ha donat en concepte de rescats, s'han negat a concedir per no semblar-los massa rentables. La pregunta resulta evident: Per què el BCE, banc públic, no ofereix aquesta quantitat de diners directament als estats membres per revitalitzar la malmesa economia, crear treball i, de pas, reduir el dèficit? Quins interessos protegeix el BCE? Segur que els dels ciutadans, no.

Tirant a matar

Lluís Girbau Massana. GIRONA.

Si els polítics de l'Estat espanyol, de les comunitats autònomes, dels Ajuntaments ... volen ser transparents de veritat, si volen ser respectuosos amb els impostos i amb els sacrificis que exigeixen als ciutadans, caldria que publiquessin –a la web o al núvol– les factures originals escanejades (de seguida que es reben). Caldria també que publiquessin les liquidacions de les targetes visa i tiquets de caixa i que es poguessin consultar els extractes dels comptes corrents: No és tan difícil ser transparent, o sí? Potser si es donés accés a tots els ciutadans a les entrades i sortides de la caixa, amb els comptes ben clars, ben clars, ben clars, estalviàvem despesa pública sense adonar-nos-en...

Patètica imatge del Reial Madrid

JOAN JANOHER I SADURNI. forallac.

El qualificatiu és prou clar, i afecta de manera directa al món del futbol: els esportistes en general, sigui quin sigui l'esport que practiquem, censurem enèrgicament la perceptibilitat dels comitès de competició i també del col·legi arbitral, que manté el senyor Muñiz en actiu i sense sancionar. La tolerància brutal que donen als jugadors del Reial Madrid és evident, i no a tots se'ls pot posar al mateix sac, però sí que cal assenyalar la seva antiesportivitat en el seu camp, i quan juguen amb el Barça.

Tenim la gran fortuna que els mitjans de comunicació han actuat com a jutges: per posar de manifest les tàctiques futbolístiques que practiquen jugadors com: Xavi Alonso, Carvallo, Sergio Ramos, com l'irresponsable mercenari Pepe, practicant un joc violentament desmesurat, on per ell, tot s'hi val. Es aquí, doncs, on els comitès esmentats haurien d'actuar d'ofici, per evitar i eradicar aquests brètols dels terrenys de joc i no esperar que trenquin cap extremitat dels futbolistes.

No són maneres de practicar aquest esport: i caldria amonestar amb molta duresa les seves actituds, considero que són massa reiteratives i que mereixen un càstig exemplar per aturar, d'una vegada i per sempre, aquest salvatgisme i aquest menyspreu a l'esportivitat. Els cents de milions de televidents i seguidors d'arreu del planeta que van seguir el partit estaran d'acord amb la meva proposta, i s'escau poder dir: senyors, no siguin cecs ni tan patètics, per favor.

Els drets constitucionals

Pedro J. Piqueras Ibáñez. girona.

Des de dimarts el jutge Baltasar Garzón està assegut al banc dels acusats i respon les preguntes que se li fan a la sala del Tribunal Suprem. Se'l jutja pels suposats delictes de prevaricació i actuació contra les garanties constitucionals relacionats amb les escoltes de la trama Gürtel. Alguns han volgut presentar aquests sumaris com processos polítics. Però Garzón està ara davant els jutges no perquè s'hagi atrevit amb causes impossibles, sinó perquè hi ha indicis que el seu comportament ha estat delictiu. Fins a l'últim moment ha intentat evitar l'inevitable formulant recusacions sense fonament contra els magistrats. Seria molt greu que

resultés condemnat per aquest cas, perquè això suposaria que Garzón, considerat en alguns moments com a referent d'una justícia universal, no va respectar la intimitat que protegeix les converses entre els acusats i els seus advocats. Com va dir en el seu moment l'instructor, seria una actuació que hauria trencat els pilars de l'Estat de Dret. El cas és que Garzón és capaç de fer-ho i per això és jutjat, perquè quedin garantits els drets constitucionals de tots els ciutadans

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/01/21/cartes/543105.html?utm_source=rss